

Το θρυλικό

Γέφυρα της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα ΤΖΑΡΗ
το Ισραήλ με τα Ήλαια

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 173 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2011 • Τιμή Φύλλου: 1.00 €

Η 25^η Αραχθινή φασολάδα είχε και φέτος επιτυχία

13 Μαρτίου 2011, Κατσιμίδι

Κάθε χρόνο και καλύτερα! Τουλάχιστον 220 φίλοι και συμπατριώτες μαζεψήκαμε στη φασολάδα.

Η φασολάδα χρόνο με τον χρόνο αποκτά και μεγαλύτερη συμμετοχή. Συζητώντας με όσους πιστούς προσέρχονται καταλαβαίνουμε ότι πολλοί απ' αυτούς έρχονται με την παρέα τους για να περάσουν μια ξεχωριστή μέρα και να απαντήσουν τους συμπατριώτες τους. Είναι αλήθεια ότι για να επισκεφτεί κάποιος την υπέροχη κατά τ' άλλα τοποθεσία στο Κατσιμίδι, θέλει μια προτροπή αλλιώς δεν ξεκινάει εύκολα. Έτσι λειτουργεί η φασολάδα ως προτροπή για μια έμφυτη ανάγκη ειδικά για μας που έχουμε ορεσίβια γονίδια.

Φέτος, για μια ακόμη φορά είδαμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση παραπάνω επισκέπτες από πέρυσι. Ευτυχώς είμασταν προετοιμασμένοι για αυτή την προσέλευση και δεν έλειψαν τραπέζια και καρέκλες. Η πρόβλεψη για τον καιρό επαληθεύτηκε και είχαμε μια λαμπερή όσο και ζεστή, βάση των δεδομένων της εποχής, μέρα. Μία εβδομάδα μόλις αφότου είχε χιονίσει σε όλη την Αττική.

Τα παιδιά που ήρθαν καταχάρηκαν παιχνίδι με το χιόνι που είχε απομείνει στα σκιερά κομμάτια του βουνού.

Η φασολάδα φέτος κατά γενική ομολογία ήταν πανόστιμη και συνοδεύτηκε όπως πάντα από κρεμμύδι, τουρσί, ελιές, ρέγγα και φρέσκο ψωμί ενώ έκλεισε με καλβά. Το κρασί όπως πάντα άφθονο για να συνοδέψουμε το γεύμα. Ο φασολαδόρχης Σωκράτης Χουλιάρης λαμβάνοντας υπ'όψιν τα περσινά σχόλια για «μεξικάνικη φασολάδα» ή και «... πολύ καυτερή για να μην φάμε πολύ!!!» έκανε με τους μάγειρες τέχνη! Σ' αυτό το σημείο να ευχαριστήσουμε όλες και όλους τους συντελεστές της εκδή-

λωσης πέρα από το Συμβούλιο του Συλλόγου μας και ιδιαίτερα την Ντίνα Κωνσταντάκη και την Ρωξάνη Χουλιάρη που από το προηγούμενο βράδυ φρόντισαν για την προετοιμασία της φασολάδας. Επίσης, το ελαιόλαδο ήταν προσφορά του Αντώνη Μάνου από το κτήμα του στο Κεντρικό. Τέλος, πρέπει να αναφέρουμε ότι φέτος δεν ήταν μαζί μας ο αείμνηστος Γιάννης Μπαλαούρας που κάθε χρόνο ερχότανε από το πρωί και μας προμήθευε με το χωριάτικο ψωμί. Όπως πάντα η φασολάδα συνοδευότανε από διακριτική μουσική που μετά το γεύμα κατέληξε σε ηπειρώτικο γλέντι με χορό από τους πιο μερακλήδες. Κάποια στιγμή πέραγε από το χώρο της εκδήλωσης μια ορχήστρα μουσικών που μας χάρισαν για κανά μισάωρο τις μουσικές τους από κλαρίνο, ακορντεόν και τουμπερλέκι οπότε και ο χορός έφτασε στο απόγειό του. Η αλήθεια είναι ότι άλλο πράγμα το ζωντανό κλαρίνο!

Τέλος, κατά τη διάρκεια της φασολάδας δόθηκαν με κλήρωση 5 αντίτυπα του σπουδαίου βιβλίου «Τζουμερκιώτικα Λαογραφικά, τόμος Β'» του Δημήτρη Παππά που παρουσιάσαμε εκτενώς σε περσινό φύλλο της εφημερίδας μας.

Φωτορεπορτάζ στη σελ. 5

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχεται σε όλους “Καλή Ανάσταση”

Μην ξεχνάμε,

ο πιο όμορφος πασχαλινός προορισμός είναι το χωριό μας.

Ραντεβού εκεί!

Ανακαινίστηκε το καφενείο στους Ναζαίους

σελ. 8

Ματιές
στο
παρελθόν

σελ. 2

Το τρίτο μάτι
σκιαγραφεί και διηγείται

σελ. 3

Μικρές στιγμές

σελ. 8

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 173
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτης Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΛΠ.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας
Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Τατοής,
τηλ.: 6934743292

Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σολαγιάννης,
τηλ.: 6972302458

Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,
τηλ.: 6999901233

Ειδικός Γραμματέας: Μαρία Αράπη

Δημοσίες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Ντίνα Κωνσταντάκη, τηλ.: 210-8668685

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

Εκτύπωση:

FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131

IBAN τράπεζας Πειραιώς:

GR85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	26850 22221
Ε.Ο.Τ. ΑΡΤΑΣ	26810 78551
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)	26850 31200 6972223574/ 6979419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141
ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ	

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71965

• ΛΑΓΚΑΔΙΑ	
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358

• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391

• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266
ΤΑΧΙ	

• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998

• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

• ΦΤΕΡΗ	
ΑΡΑΧΘΟΣ ΧΑΓΙΑΤΙ	26857 70424 6957505393 6951845025

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ	6946241007
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ/ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ	
ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟ	
"Ο ΧΡΗΣΤΟΣ"	6932608108

Τιμή Φύλλου: 1.00 €

Ματιές στο παρελθόν

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΧΟΝΤΡΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ

Τελευταία έπεσε στα χέρια μου ένα χοντρό τετράδιο, που απ' έλα έγραφε ΑΠΟ-ΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

— Πόσος άραγε απ' τους ανθρώπους εκείνης, αλλά και απ' τους ανθρώπους της σημερινής εποχής θα διάβηταν το χρόνο τους για να αφήσουν στους επόμενους πληροφορίες για τις αξίες τους;

— Πόσα μικρά και ασήμαντα, για τους μη χωρσωνούς χωρσισόδικα, είχαν ή έχουν την τύχη να διαβέτον τον δικό τους ιστορικό;

— Μήπως θα άξιζε τον κόπο μεταξύ γλεντιού και δηλιάτης να βρούμε κάποτε το χρόνο ν' ασχοληθούμε και μ' άλλα πράγματα στο Αυτοιστιγάτικο ραντεβού μας στο χωριό;

— Μήπως ένα απ' αυτά θα μπορούσε να είναι τα απομνημονεύματα του Μπάριμα Γιάρρου;

Θα μας μεταφέρουν, πιστεύω με, σ' ένα χωριό «Το δικό μας χωριό» που οι μεγάλοι δείχνουν να μη θέλουν να θυμούνται και οι νεότεροι δεν γνώρισαν, που ίσως δεν μπορούν καν να υπομνηστούν.

Θα μας μιλήσουν για το χωριό του χθες.

Για τότε που η κομπάνια δεν χτυπούσε μόνο πένθιμα.

— Υπήρχαν βίλες και γερονόμα χωράς.

— Υπήρχε ακόμα η ανάγκη να μαζεύονται οι χωριανοί, και να κουφεντιόσουν για τα προβλήματα του χωριού, που ήταν βέβαια προβλήματα όλων.

Στο χωριό «του Μπάριμα Γιάρρου» ο δρόμος έπρεπε πάση θυσία να μην περάσει από πάνω.

Ήταν ζήτημα ζωής και θανάτου για το παρόν και το μέλλον του χωριού. «Τι θέλετε χωριανοί; Ένα χωριό απομονωμένο και καταδικα-

σμένο να πεθάνει; Ή ένα χωριό κόρφο κατόν να θρῆφει εσάς και τα παιδιά σας;» Κάπως έτσι φαντάζομαι ο πρόεδρος καλούσε τους χωρσωνούς ν' αφήσουν τα χωράφια τους και να συνεισφέρουν με την προσιατική τους εργασία στον κοινό σκοπό.

— Τότε, τ' αυλάκι το Πολιτισμινιώτικο, αλλά και το Κρσωνερίτικο, που ελάχιστα δοίλεγε, ήταν υπόθεση ζωής. Ήταν επένδυση για το μέλλον των παιδιών.

— Τότε υπήρχαν τα ζεφισοδίσματα. Υπήρχαν τα νυχτέρια. Υπήρχαν ήθη και έθιμα, τρία σχολεία όλο ζωή, εκατοντάδες παιδιά, κερσενία για όλο το χρόνο. ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΕΙΧΕ ΖΩΗ.

— Ήταν μια μικρή, σχεδόν αυτοτέλῃς, σχεδόν ατάρκτης κοινωνία, με τα καλά της και τα κακά της.

— Υπήρχε αλληλεγγύη, αλλά και ανταγωνισμός, υπήρχαν άνθρωποι στριφνοί και δόσκολοι, αλλά και κολλησσοδίσμετοι. Κοινωνικοί, αλλά και λιγότερο κοινωνικοί. Σκληροί αλλά και λιγότερο σκληροί.

Δεν ήταν καλύτεροι, Σίγορα δεν ήταν καλύτεροι απ' τους σημερινούς. Ήταν όμως άλλη η σχέση τους με το χωριό.

Το χωριό ήταν ο τόπος τους.

Ο τόπος που θα ζούσαν αυτοί και τα παιδιά τους.

Ο τόπος που με τη δικιά τους φροντίδα έπρεπε να γίνει καλύτερος.

Σχεδόν ζωνικό όμως, η κατάσταση άλλαζε. Ήρθανε τα πάνω κάτω.

Οι τοίμαροί και ανήσυχοι φέγανε πρότοιο.

Σχεδόν όλοι, άρχισαν να σιζατούν για το πότε θα φέγουν. (Τώρα ή όταν μεγαλώσουν τα παιδιά;) Γι' αυτούς που φέγαν και πέτυχαν αλλά και γι' αυτούς που α-

πέτυχαν, για φόβους και ανησιζίες, αλλά και για σχέδια και προσδοκίες. Στο κέντρο της ζωής του χωριού, η επερχόμενη εγκατάλειψή του. Ο ίσκιος της παντοί: Στο χωράφι, στο κερσενία, στο τζόκι το βράδυ, στο σχολείο, στην εκκλησία, κάτω απ' τον πλάτανο, στα ζεφισοδίσματα, στα νυχτέρια. Παντού μια γείση μιλαγγολίας.

Όλοι αργά ή γρήγορα πρέπει κάτι ν' απανηθούν. Ορισμένες φορές τα παιδιά φεύγουν πρότοιο. Οι γονείς πρέπει να μείνουν ή δεν θέλουν, δεν μπορούν ν' ακολουθήσουν.

Άλλες πόλα φορές, μόνον μικρά παιδιά στο χωριό, με παποδες και γιγιάδες και ζωνιόστονται οι γονείς.

Σενηθότερα όμως, ολόκληρες οικογένειες εγκαταλείπουν το χωριό που τους γέννησε και τους ανήτρεψε, τους φίλους, τα ζώα, το σπίτι, τα χωράφια, τις ανιμνήσεις, τους νεκρούς τους.

Τα χρόνια περνάνε. Κι ανήτρεγες ισορροπίες διαμορφώνονται στη σχέση των χωριανών με το χωριό. Κάποιοι, (ευτυχώς για το χωριό, δεν έζησα για τους ίδιους) οριστικοποιούν την απόφασή τους να μείνουν. Κάποιοι, σίγορα δυστυχώς και για τους ίδιους και για το χωριό, ρέχουν απήρη πέρα πίστα τους. Άλλοι επιστρέφουν για να συντηρήσουν τα σπίτια τους. Και κάποιος άλλος με το ένα πόδι στο χωριό και με το άλλο στην πόλη κινδυνεύουν να αποτελέσουν τα αδιαμφεσβήτητα θύματα αυτής της περιόδου.

Το Κεντρικό σήμερα δεν έχει σχέση με το χωριό του Μπάριμα Γιάρρου. Δεν είναι ο τόπος που θα ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας. Είναι κάτι άλλο. Τι όμως; Τα παιδιά του χωριού (λέγε με Χρήστο) έχουν τα δικά τους προβλήματα.

Από ποιόν να προσπαθήσουν να γίνουν καλύτερα; Σε ποιόν να φορτώσουν τις ζοβολιές τους; Πας να ντιθούν τις αποκρίες χωρίς να είναι βέβαιο πως θα τους γνωρίσουν ημείσες;

Με ποιούς θα μοιραστούν τα θέλῃματα;

Με ποούς θα παίξουν πόλα;

Ως πότε κάθε Κυριακή στην εκκλησία το πάτερ ημίν θα λέγεται από το ίδιο παιδί;

Από ποιόν θα μαζέγουν περισσότερα αυγά τα Αυζαροδία;

Μέχρι πότε θα περιμένουν τους φίλους τους το Πάσχα και το Καλοκαίρι;

Τα μεγαλύτερα παιδιά, αυτά της παντρειάς (αλλά κερίας αυτό που ούτε μείναν, ούτε φέγαν) πρέπει ν' αποφασίσουν τώρα. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ. Το χωριό (για φαντάσου κατάντια) δεν μπορεί να τους παντρεύει, δεν τους χωράει.

Για όλους μας μικρούς και μεγάλους, φευγίτους και μη, για το χωριό μας ολόκληρο, οι φουντουκίες τα καταραμένα αυτά δέντρα, διακαπνώνουν τη δικιά τους εκδοχή διαηρόντης τη δικιά τους θλαβερή ιστορία.

Εφρανίστηκαν στον τόπο μας μαζί με την προοπτική ενός δευτέρου φράγματος στον Άραχθο, που θα έπνιγε και το δικό μας χωριό. Αποτελούν την πρώτη (καικό αυτό) και την μοναδική (υπελειστικά απογοητευτικό αυτό) αντίδραση του χωριού μας εν' όψη του φράγματος, εν' όψη του ελλείους.

Τόπος γεννήσεως: ΚΑΤΩ ΑΙΓ' ΤΟ ΝΕΡΟ

Παιδικό ανιμνήσεις: ΚΑΤΩ ΑΙΓ' ΤΟ ΝΕΡΟ

Πατρικό σπίτι: ΚΑΤΩ ΑΙΓ' ΤΟ ΝΕΡΟ

Κόκαλα νεκρών μας: ΚΑΤΩ ΑΙΓ' ΤΟ ΝΕΡΟ

Μετά την σύνταξη: ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Γλέντια τον Αύγουστο: ΤΕΛΟΣ ΦΥΣΕΙΣ

Χωριανοί: ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ;

Δηλιάτη και εζάρες στο κερσενίο: ΤΡΕΧΑ ΓΥΡΕΥΕ

Κι ομῶς εμείς ΦΥΤΕΥΑΜΕ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΕΣ

Υπερτόρυφο:

Όσοι αντί για φουντουκίες φύτεψαν κάτι άλλο, δεν απαλλάσσονται φυσικά.

Όσοι υποτίμησαν το προσδοκώμενο κέρδος, δεν απαλλάσσονται φυσικά.

Όσοι από ταμπελά δεν φύτεψαν τίποτε, δεν απαλλάσσονται φυσικά.

Κανένας δεν απαλλάσσεται. Γιατί κανένας δεν θύμωσε, κανένας δεν έκλυψε, κανένας δεν πρότεινε.

Θ. ΣΦΗΚΑΣ

Εύζων από τά Τζουμέρκα

Ό Γεώργιος Καραγκούνῃς ἐγεννήθη τῷ 1917 εἰς τὸν Καταρῥάκην ᾿Αρτης. Ὑπηρέτησεν ὡς Εὐζων εἰς τὴν Φρουρὰν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β΄ καὶ ἤτο τοποθετημένος εἰς τὸ βασιλικὸν Μέγαρον ᾿Αθηνῶν. Ἦτο ἐπίσης πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Ἰωάννου Γιώτη, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς περιφήμου Βιομηχανίας κρεμῶν.

Ἡ σύζυγός του Εὐγενία Τζουμάκα, γεννηθεῖσα τῷ 1918, ἦτο πρώτη ἐξαδέλφη τῆς μητρὸς τοῦ Ὑπουργοῦ Στεφάνου ᾿Αθ. Τζουμάκα.

Ὁ Γεώργιος καὶ ἡ Εὐγενία, τὸ καλοκαῖρι κατοικοῦσαν εἰς τὸν Καταρῥάκην ᾿Αρτης, ἐνῶ τὸν χειμῶνα εἰς τὸ χωρίον Δίστρατον ᾿Αρτης. Ὁ Γεώργιος εἶχε τρεῖς ἀδελφές, τὴν Δημητρούλα, τὴν Ξενοῦλα καὶ τὴν Βασιλικούλα.

Ἐπίσης εἶχεν τέσσαρες υἱούς: Τὸν ᾿Αθανάσιον, γεννηθέντα τῷ 1943, κάτοικον Νέου Κόσμου ᾿Αθηνῶν, τουριστικὸν ὑπάλληλον, τὸν Δημήτριον, γεννηθέντα τῷ 1945, κάτοικον Περιστερίου ᾿Αττικῆς, τουριστικὸν ὑπάλληλον, τὸν Χρήστον, γεννηθέντα τῷ 1947, κάτοικον Ἀγίας Παρασκευῆς ᾿Αττικῆς, ἀρχιμάγειρον εἰς μεγάλα ξενοδοχεῖα τῶν ᾿Αθηνῶν καὶ ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ ἀπέκτησεν ἰδικὰ του ἐστιατόρια εἰς Ἀμερικὴν, τὸν ᾿Ανδρέαν, γεννηθέντα τῷ 1956, κάτοικον Καλαμπάκας, δημόσιον ὑπάλληλον.

Ὁ Γεώργιος ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 1995 καὶ ἡ σύζυγός του τῷ 1959.

᾿Ας εἶναι αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Το τρίτο σκιαγραφεί & διηγείται

Ηλεκτρονική διεύθυνση: left2@otenet.gr

Πριν ένα μήνα και κάτι, είχα πάει στο πολυκατάστημα τροφίμων, (σούπερ μάρκετ) με τη Ραίντα, (Στέλλα Μπολάνου) για τα καθιερωμένα ψώνια της εβδομάδας. Πλησιάζοντας στο πρώτο ράφι με τα ζαρζαβατικά, παίρνει μια σακούλα με συσκευασμένες πατάτες Αιγύπτου. Πιο κάτω, στα τυριά, παραγγέλνει δεκαπέντε φέτες Milner για τοστ, ενώ μου σιγομουρμούριζε συνεχώς στο αυτί:

- Είδες πόσο φτηνά είναι; Γι' αυτό σου λέω, να προσέχεις τι αγοράζεις! Καλά, μιλάμε για μια διαφορά δέκα-δεκαπέντε λεπτών.

Στα ζυμαρικά, χωρίς να το πολυσκεφτεί, άπλωσε το χέρι της και πήρε τρία πακέτα μακαρόνια Barilla και με κοίταζε πάλι με νόημα. Τα αφεντικά, μού λέει, πρέπει να τα προσέχουμε, δεν μπορεί να τρώνε ό,τι κι ό,τι, γι' αυτό θα πάρουμε και κιμά από άπαχο μοσχάρι Γερμανίας, για να φτιάξουμε γιουβαρλάκια με ρύζι Ιταλίας. Αφού τελειώσαμε τα ψώνια και πηγαίναμε προς το ταμείο, έριξα μια κλεφτή ματιά στο καρότσι και παρατήρησα πως, όλα σχεδόν τα προϊόντα, ήταν εισαγόμενα. Μέχρι εδώ η ιστορία είναι αληθινή, με κάποια μικρή δόση υπερβολής.

Προχθές λοιπόν, για να με πειράξει, μου λέει με αυστηρό, δήθεν, ύφος. Τη Δευτέρα μην αργήσεις -όπως κάνεις συνήθως- έλα γρήγορα το πρωί γιατί πρέπει να πάμε για ψώνια. Τη Δευτέρα εγώ ήμουν εκεί, αλλά η αγαπημένη μου φιλενάδα, (ένα κορίτσι μάλαμα με οικογενειακές υποχρεώσεις στην πλάτη της πραγματικά ασήκωτες), δεν ήταν εκεί. Απ' ό,τι έμαθα αργότερα, το εργοστάσιο πήγαινε για φούντο και άρχισαν οι περικοπές και οι απολύσεις και σε λίγες μέρες σειρά θα έπαιρνα και εγώ.

Γυρίζοντας το μεσημέρι στο σπίτι με τα μούτρα κατεβασμένα, μου ερχόταν συνέχεια στο μυαλό η εικόνα με το καρότσι γεμάτο εισαγόμενα προϊόντα.

Ραίντα ειλικρινά λυπάμαι που σε απολύσανε, και άλλο τόσο και πιο πολύ, θα λυπηθώ και για τον εαυτό μου. Επίσης στεναχωριέμαι που δεν πρόλαβα να σου διαβάσω κάτι που έχω γράψει, με αφορμή μια αλληλογραφία που είχα με ένα φίλο μου από την Άρτα. Είναι ελαφρώς πειραγμένο αλλά κράτησα την κεντρική του ιδέα.

Γι' αυτό λοιπόν, αύριο που θα πας για ψώνια, αν δεν σου κάνει κόπο, ρίξε μια ματιά για να δεις από πού στο διάολο τα φέρνουνε, και να σε πιάσει λίγο το γινάτι. Ποιος ξέρει; Κάτι μπορεί να βγει.

Γιατί ο Gerhard από τη Γερμανία, ο François από τη Γαλλία, ο Mario από την Ιταλία, και ο Johan από την Ολλανδία, μάς ευχαριστούν από καρδιάς όλους εμάς τους Έλληνες, για την προτίμηση που δεί-

ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΙ οι ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ και τα ΕΡΕΙΠΙΑ

χνουμε στα εθνικά τους προϊόντα και κατ' επέκταση στη διασφάλιση των θέσεων εργασίας τους; Έχουμε αναρωτηθεί ποτέ; Δυστυχώς όχι. Απλά εμείς τους έχουμε δώσει το δικαίωμα, γιατί η πολιτική των κυβερνώντων, εδώ και τριάντα χρόνια, εξαφάνισε τον αγροτικό πληθυσμό και αφού είχαμε βολευτεί με τις επιδοτήσεις, αράξαμε στο καφενείο πίνοντας φραπέ και μπύρες.

Και σαν επιβράβευση, μας συμβουλεύουν να πουλήσουμε τον Παρθενώνα και τα νησιά μας, να αξιοποιήσουμε, λένε, τον εθνικό μας πλούτο, -συμφωνούν και οι δικοί μας- αλλά ποιος να το κάνει; Οι κυβερνώντες; Αυτοί είναι ανίκανοι, και έτσι μάς σπρώχνουν πιο βαθιά μέσα στο Δ.Ν.Τ. για να λύσουμε τα οικονομικά μας προβλήματα.

Αντίθετα, ο Νίκος από τη Θεσσαλονίκη, ο Γιώργος από τις Σέρρες, ο Κώστας από τα Γιάννενα, ακόμα και εμείς οι ίδιοι, βγαίνουμε στην ανεργία για τον ίδιο ακριβώς λόγο: Για την προτίμησή μας στα ξένα προϊόντα, και στα ξένα σούπερ μάρκετ (π.χ. Lidl, Carrefour), αλλά και χίλιους άλλους λόγους, που δεν είναι του παρόντος.

Φανταστείτε πόσα εκατομμύρια ή και δισεκατομμύρια ευρώ ακόμα, πηγαίνουν κάθε χρόνο στον Gerhard, στο François, στο Mario και στον Johan. Και αυτό γιατί, ή από άγνοια ή από ωχαδερφισμό δεν αγοράζουμε ελληνικά προϊόντα. Και μιλάμε για απλά πράγματα, καθημερινά, όπως γάλα, τυρί, γιαούρτι, σαπούνια, χαρτιά υγιείας και κουζίνες, μακαρόνια, μπίρες, αναψυκτικά, ποτά, μαρμελάδες, τσιγάρα, σοκολάτες, παγωτά, μπισκότα, οδοντόκρεμες. Τόσο απλά...

Φανταστείτε τώρα, ότι με το να αγοράζουν όλοι οι Έλληνες μόνο Ελληνικά ζυμαρικά, η βιομηχανία "Μέλισσα" για παράδειγμα, λόγω αυξημένης ζήτησης, θα πρέπει να διπλασιάσει την παραγωγή της.

Σίγουρα θα χρειαστεί να προσλάβει περισσότερους εργάτες, υπαλλήλους, οδηγούς, αποθηκάρχους, περισσότερους μηχανικούς και σίγουρα να προμηθευτεί και περισσότερο σιτάρι από τους αγρότες.

Σ' αυτούς τους νεοπροσλαμβανόμενους, εύχομαι να είναι ο καθένας, να είναι το παιδί μου, που με θλιμμένα μάτια με κοιτάζει και μου λέει τόσα πολλά, χωρίς να πει κουβέντα, ή ακόμα και εμείς οι ίδιοι, που τώρα στα γεράματα μπορεί να βρεθούμε στο δρόμο, και όλα αυτά επειδή αγοράζουμε μακαρόνια Misko ή Μέλισσα και όχι μακαρόνια Barilla ή Lidl.

Φτηνός λαϊκισμός θα μου πείτε, αλλά δεν πειράζει, στο τέλος τέλος ας το δούμε και εγωιστικά:

Τρώει ο Ιταλός μακαρόνια Μέλισσα; Πίνει καφέ Λουμιδη;

Πίνει ο Γερμανός μπίρα Mythos; Τρώει λουκά-νικα Τζουμαγιάς;

Πίνει ο Ολλανδός γάλα Δωδώνη; Τρώει κασέρι Τρικαλινό;

Πίνει ο Γάλλος Ελληνικό κρασί η τσίπουρο;

Γιατί να παίρνουμε εμείς τα δικά τους προϊόντα; Για να μειώνουμε την ανεργία τους;

Μπορεί τα ξένα μερικές φορές να είναι φθηνότερα. Τα χρήματα όμως, από τα ελληνικά προϊόντα, ξαναγυρίζουν σε εμάς διπλά και τριδίπλα. Τώρα τα έχουμε ανάγκη, όσο ποτέ άλλοτε. Τώρα τα χρειαζόμαστε μήπως και κινηθεί λίγο η αγορά, γιατί έχουμε στεγνώσει τελείως. Αν περιμένουμε από τους αρμόδιους φορείς, καήκαμε. Αυτοί είναι εντελώς άχρηστοι και ανίκανοι και το μόνο που κάνουν είναι να τάζουν, να δίνουν υποσχέσεις και να κάνουν βαρύγδουπες δηλώσεις: ότι όλα θα πάνε καλά. Τρομάρα τους!!

Επειδή οι πολιτικοί μας δε θέλουν, αλλά και δεν μπορούν, επίσημα, λόγω Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μπούκοτάρουν τα ξένα προϊόντα, ας κάνουμε εμείς μόνοι μας μια προσπάθεια να αλλάξουμε τις αγοραστικές μας συνήθειες. Είναι απλό: Από αύριο προτιμάμε τα δικά μας προϊόντα που είναι εύκολο να τα αναγνωρίσουμε από το barcode τους όπου τα τρία πρώτα νούμερα ξεκινάνε με το πεντακόσια είκοσι, αλλά και τα δικά μας σούπερ μάρκετ.

Όλα τα παραπάνω είναι μια σκέψη, μια καλή πρόταση μια καλή συνήθεια - όπως και αυτά που ακούμε και διαβάζουμε κατά καιρούς- αλλά δυστυχώς δε φτάνουν για να λύσουν τα προβλήματα που μαστίζουν τον τόπο και τα οποία δεν είναι λίγα. Κρίση παντού, σε όλα τα επίπεδα, οικονομικό, πολιτικό, ηθικό, κοινωνικό. Κάτι άλλο πρέπει να γίνει, πιο βαθύ και πιο ριζικό. Αλλά ποιος να το κάνει; Δυστυχώς δεν υπάρχουνε "Δελλαπατρίδηδες". Ζούμε στην εποχή του βολέματος και της απαξίωσης των πάντων.

Μπορώ να αναφέρω έναν ολόκληρο κατάλογο παραδειγμάτων, για το πώς και το γιατί, σε σχέση με την καταναλωτική μας συνήθεια, αλλά και πάλι θα είναι πολύ λίγα, μπροστά στα πάρα πολλά πράγματα που πρέπει να γίνουν. Άλλωστε οι πολίτες έχουν δώσει πολλά, σχεδόν τα πάντα, τώρα είναι η σειρά των κυβερνώντων να πράξουν όσα υπόσχονται για το καλό του τόπου και όχι για το καλό των ξένων συμφερόντων, και ασφαλώς όχι γιατί την "πάρτη" τους.

Και δυστυχώς, εδώ το πράμα χαλάει και όσο θα περνάει ο καιρός τα πράγματα θα γίνονται όλο και πιο δύσκολα, γιατί είναι ανίκανοι, γιατί είναι ψεύτες, και όπως λέει και ο σοφός λαός κοινώς, **λαμόγια**. Παντού μίζες, αсуδοσία, υποσχέσεις του αέρα και πάει λέγοντας. Έχουν καταργήσει τους θεσμούς, και είναι γαντζωμένοι στο άρμα της εξουσίας, για να μη χάσουν το μέλι, είτε αυτό είναι μερικά ψίχουλα ή προσδοκία για κάτι μεγαλύτερο.

Σε πιάνει απογοήτευση όταν βλέπεις πόσο χαμηλά πέσαμε. Όταν βλέπεις από τους

παρατρεχάμενους, που μόλις γίνουμε δημοτικοί σύμβουλοι αρπάζουνε την ευκαιρία, πράγμα που **δείχνει ηθικό ξεπεσμό**, μέχρι τους υπουργούς και τους πέριξ αυτών, τους γραμματείς και φαρισαίους που όταν πας να τους χαιρετίσεις, βάζουν τα χέρια τους στις τσέπες για να μη δούμε τα κομμένα τους δάχτυλα, πράγμα που δείχνει **ξεπούλημα και κατάργηση των θεσμών**.

Καλά να πάθουνε, γιατί όταν έβαζαν το χέρι στο μέλι, δεν υπολόγιζαν στην κατάρρα της γιαγιάς μου. **Να τους κοπούν τα δάχτυλα και τα χέρια σύρριζα, όποιος τολμήσει και πειράξει τον κόπο του ελληνικού λαού, όποιος τολμήσει και κάνει τη ματαιοδοξία του πράξη, χωρίς να σκεφτεί ότι υπάρχουν δίπλα του άνθρωποι που πεινάνε, ότι νέοι και μεγάλοι ψάχνουν για δουλειά, αλλά σου λένε, δεν πειράζει, ας βολευτούμε εμείς και άσε τους άλλους να κουρεύονται. Να πάνε στον έξω αποδώ καθαριόνταν συνεχώς η γιαγιά μου.**

Γιαγιά μου, σε παρακαλώ, κάνε μου μια χάρη, γιατί δεν αντέχω άλλο να βλέπω τα θλιμμένα μάτια του παιδιού μου, κάντο για τα εγγόνια σου, τα δικά σου και της φιλενάδας σου, της γειτόνισσας, και για τα εγγόνια της ξαδέρφης σου που μένει μακριά, δώσε μια ευχή και συνάμα κατάρρα (εσύ που είσαι Σαββατογεννημένη και οι κατάρρες σου πιάνουνε) μπας και ξεκουμπιστούν από εδώ αυτοί που δήθεν θέλουν το καλό μας, γιατί είναι σίγουρο πως πίσω τους θα αφήσουνε συντρίμια και μια Ελλάδα υπόδουλη των τραπεζών και των οικονομικών συμφερόντων. Δε θα αφήσουν πίσω τους ερειπωμένα κτίρια, όπως παλιά, αλλά ανθρώπους φαντάσματα, που μαντρωμένοι στους τέσσερις τοίχους θα αναρωτιούνται τι στο διάολο έφταιξε, πού τάχα να πήγαν όλοι αυτοί που κόπτονται ότι ημύνθησαν περί πάτρης; Τις πταίει; Σοφά και προφητικά τα παρακάτω λόγια του Παπαδιαμάντη:

«Τι χρειάζονται οι οίωνοί; Οίωνοί είναι τα πράγματα; Μήπως δεν ήτο η δυσαναλογία του πλούτου και της κοινωνικής θέσεως; Εις οίωνός άριστος...

Εκ της παρούσης γενεάς τις ημύνθη περί πάτρης; Ημύνθησαν περί πάτρης οι άστοργοι πολιτικοί οι εκ περιτροπής μπτρυϊοί του ταλαιπώρου ωρφανισμένου γένους; Άμυνα περί πάτρης θα ήτο η ευσυνειδής λειτουργία των θεσμών, η ηθική αγωγή, η χρηστή διοικήσις, η καταπολέμησις του ξένου υλισμού και του πιθηκισμού.. Τις ημύνθη περί πάτρης;

Και τι πταίει η γλαυξ η θρηνούσα επί των ερειπίων; Πταίουν οι πλάσαντες τα ερείπια. Και τα ερείπια έπλασαν οι ανίκανοι κυβερνίται της Ελλάδος».

(Εφημ. "Ακρόπολις" 1-1-1896, Αλέξ. Παπαδιαμάντης)

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΖΑΡΗ 2011

Για μια ακόμα χρονιά γιορτάστηκαν τα Θεοφάνεια στη γέφυρα Τζαρή. Η εκδήλωση αυτή χρόνο με το χρόνο αποκτά το δικό της συμβολισμό, συσπειρώνοντας πολύ κόσμο, έτοιμο ανά πάσα ώρα και στιγμή να ξεσηκωθεί, εάν επιχειρηθεί ξανά ο στραγγαλισμός του Αράχθου με

νέα φράγματα. Είναι παρήγορο ότι, στο κίνημα αυτό, προστίθενται κάθε χρόνο και νέοι συνοδοιπόροι, επομένως χτίζεται μεγαλύτερο ανθρώπινο φράγμα απέναντι σε κείνους που «ονειρεύονται» άλλα για στον Άραχθο.

Φέτος, αφού πρώτα ανασύρθηκε ο Σταυρός από τα παγωμένα νερά του Αράχθου, με βάρκες τις οποίες για μια ακόμα φορά διέθεσε το Rafting, πήρε το λόγο ο Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας των Τζουμερκιωτών, Αντώνης Κοντός, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε:

Χρόνια πολλά και Καλή Χρονιά σε όλους σας!

Καλώς ορίσατε εδώ στη γέφυρα Τζαρή που από εφέτος με τον “Καλλικράτη”, ενώνει το Δήμο Αρταίων και το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων. Πρέπει όμως, αυτό το πανέμορφο ποτάμι, αφού καταφέραμε να το σώσουμε από το φράγμα, τώρα να το αξιοποιήσουμε.

Θα θυμάστε όλοι σας πως τα προηγούμενα χρόνια, εδώ στη γέφυρα Τζαρή, μιλούσαμε για την σωτηρία του Αράχθου. Πολλοί μάλιστα από εσάς ήταν μπροστάρηδες στους αγώνες που κάναμε για να μην γίνει αυτό το καταστροφικό για την περιοχή φράγμα. Τελικά καταφέραμε και ματαιώσαμε ένα φράγμα που θα μετέτρεπε το ποτάμι σε ένα ξερολάγκαδο...

Μπορεί να έχουμε δικαιωθεί στο Σ.τ.Ε., μπορεί να ματαιώσαμε την κατασκευή του, όμως ο κίνδυνος για ένα νέο φράγμα υπάρχει ακόμα. Οι κερδοσκόποι βλέπουν τον Άραχθο ως φιλέτο. Εδώ θα ήθελα να ευχαριστήσω τους δύο κυβερνητικούς βουλευτές του Νομού Άρτας τον κ. Τσιρώνη και τον κ. Στασινό που απείλησαν πως θα καταψηφίσουν το νομοσχέδιο που φωτογράφιζε ξανά ένα νέο φράγμα στον Άραχθο. Ένα νομοσχέ-

διο μοναδικό στον κόσμο που θα θεωρούσε ως Α.Π.Ε. (Ανανεώσιμη Πηγή Ενέργειας) φράγματα μέχρι και 100 MW. Ευτυχώς για τον Άραχθο, μετά και από τις πιέσεις των βουλευτών μας, το νομοσχέδιο αυτό αποσύρθηκε.

Εκμεταλλεούμενοι λοιπόν τα προγράμματα του ΕΣΠΑ, από τα οποία δυστυχώς δεν έχουμε πάρει ούτε ένα ευρώ παρόλο που πέρασαν δύο χρόνια, μπορούμε διαδημοτικά να αξιοποιήσουμε το ποτάμι. Μέχρι όμως να γίνουν οι μελέτες που χρειάζονται για να πάρουμε χρήματα από το ΕΣΠΑ, μπορούν από αύριο οι δύο διευρυμένοι Δήμοι να αρχίσουν την αξιοποίηση, ξεκινώντας μάλιστα από εδώ, από τη γέφυρα Τζαρή...

Μπορούν για παράδειγμα να κάνουν κάτι απλό αλλά πολύ σημαντικό: Να κατεβάσουν τις πινακίδες της ντροπής που έχει τοποθετήσει η ΔΕΗ εκατέρωθεν της γέφυρας και μας απαγορεύει να πλησιάσουμε το ποτάμι. Λες και ο Άραχθος είναι τσιφλίκι της ΔΕΗ.

Πλημμυρίζει, γράφουν, ξαφνικά ο Άραχθος... Ως γνωστόν, η ΔΕΗ έχει κάνει ένα φράγμα στον Αώο και τα νερά του χύνονται στον Άραχθο με αποτέλεσμα η στάθμη του ποταμού να ανεβαί-

νει κατά 8 έως 10 εκατοστά. Αυτό η ΔΕΗ το θεωρεί πλημμύρα. Αλλά, έστω, να δεχτούμε ότι ο Άραχθος πλημμυρίζει από τα νερά του Αώου, είναι αυτός τρόπος ενημέρωσης; Είναι τρόπος αυτός να βάζει η ΔΕΗ κατά μήκος όλου του Αράχθου, σε όλες τις προσβάσεις του ποταμού, απαγορευτικές πινακίδες και να μην αφήνει κανένα να πλησιάσει στο ποτάμι, επειδή, ίσως κάποτε, θα ανέβει λίγο η στάθμη του ποταμού;

Σήμερα βρισκόμαστε στο 2010 και η τεχνολογία έχει κάνει τεράστια άλματα. Στη γειτονική Ιταλία όπου υπάρχει ένα παρόμοιο πρόβλημα, υπάρχει ταμπλό με γραπτά και φωνητικά μηνύματα. Γράφει για παράδειγμα: “Η στάθμη του ποταμού θα ανέβει κατά 10 εκατοστά σε 20, 19, 18, 17,... λεπτά”. Υπάρχει δηλαδή χρονόμετρο που μετράει αντίστροφα ώστε να γνωρίζει ο επισκέπτης πότε ακριβώς θα ανέβει η στάθμη και ότι να απα-

γορεύεται η προσέγγιση όλο το 24ωρο. Σημαντικό επίσης είναι το ότι αναγράφεται για το πόσο θα ανέβει η στάθμη του νερού.

Θα πρέπει αμέσως οι όμοροι Δήμοι, η Περιφέρεια, να πείσουν τη ΔΕΗ να κατεβάσει αυτές τις πινακίδες της ντροπής και να χρησιμοποιήσει άλλο τρόπο ενημέρωσης. Αν όμως η ΔΕΗ δε συμμορφωθεί προτείνω να ακολουθήσουν μηνύσεις από τους επιχειρηματίες για διαφυγόντα κέρδη. Εμείς το ξέρουμε και αγνοούμε τις πινακίδες, οι ξένοι επισκέπτες όμως δεν το γνωρίζουν.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους βοήθησαν για να γίνει η σημερινή εκδήλωση: Τους σεβαστούς ιερείς που ήλθαν και εφέτος εδώ στο ποτάμι και έκαναν τον Αγιασμό των υδάτων. Το Γιάννη Παπαβαγγέλη, τον Πάνο Λαμπράκη, τους Θανάση και Τάκη Καζάκο που έστησαν και πάλι εφέτος την εξέδρα. τα παιδιά της εταιρείας του rafting “ALPIN ZONE” που ανέσυραν τον σταυρό από τα παγωμένα νερά του Αράχθου. Τον σύλλογο Γυναικών της Ροδαυγής καθώς και τις γυναίκες από το Δίστράτο, το Κεντρικό και τη Σκούπα που έκαναν τους τσιπουρομεζέδες ,που σε λίγο όλοι μας θα δοκιμάσουμε.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι: Δημ. Τσιρώνης, Π. Στασινός (βουλευτές Άρτας του ΠΑΣΟΚ), Κ. Παππάς (αντιπεριφερειάρχης), Μαρ. Γαρνέλης (δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων), Γ.Δημητρίου (αντιδήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων), Β. Κωσταντινίδης (Πρόεδρος Δημ. Συμβ. Κεντρικών Τζουμέρκων) Ι. Μπενέκος (πρόεδρος Συλλόγου Προστασίας Αράχθου), Χρ. Χασιάκος και Σταυρούλα Καραβασίλη (επικεφαλής μείζονος και ελάσσονος μειοψηφίας Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων), Ι. Παπαδημητρίου (περιφερειακός σύμβουλος), Χρ. Τσιρογιάννης και Ι. Κατέρης (περιφερειακοί σύμβουλοι), Π. Σκαλτσογιάννης (δημοτικός σύμβουλος Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων), ο Δημ.Τατοής (τοπικός σύμβουλος), Φώτιος Φώτης και Ευαγγ. Σκανδάλης (δημοτικοί σύμβουλοι του Δήμου Αρταίων), Χρ. Γκόκας και Γ. Στύλιος (υποψήφιοι βουλευτές Άρτας), Δημ. Βλαχοπάνος (πρόεδρος του Συλλόγου «πολιτών Παρέμβαση»), Δημ. Τάτσης (γραμματέας Ν.Ε. ΠΑΣΟΚ), Χρ. Σταύρου & Παύλος Τσάγκας (Πρόεδροι Συλλόγων Ροδαυγής), Κ. Ζανίκας (Πρόεδρος αδελφότητας Σκούπας).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΩΝ ΠΡΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΟΙΚΙΣΜΟΣ «ΛΑΓΚΑΔΙΑ»

Τα έργα αναγράφονται με σειρά προτεραιότητας κατασκευής.

1. ΥΔΡΟΔΟΤΗΣΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ ΡΑΧΗΣ ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ (ΑΝΤΩΝΕΪΚΑ)

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑ : Φρεάτιο μείωσης πίεσης νερού πριν την πρώτη δεξαμενή (Σπυρεϊκα) και απευθείας σύνδεση της σωλήνας προς τη δεξαμενή ράχης με το φρεάτιο μείωσης πίεσης και διαχωρισμού.

2. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΕΪΚΑ ΕΩΣ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: Διαπλάτυνση του υπάρχοντος χωματόδρομου, 470 μ αφαλτόστρωση και τα απαραίτητα τεχνικά.

3. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΡΕΜΑ ΚΟΜΖΙΑ ΕΩΣ ΣΠΥΡΕΪΚΑ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: Διαπλάτυνση του υπάρχοντος χωματόδρομου, 1.350 μ αφαλτόστρωση και τα απαραίτητα τεχνικά.

4. ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΒΙΔΑ ΑΠΟ ΧΑΝΙ ΘΕΟΦΑΝΗ ΦΑΚΙΤΣΑ ΕΩΣ ΚΡΑΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΩΛΗΝΩΤΟΥ Φ600 ΣΤΗΝ ΚΡΑΝΙΑ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: Τσιμεντόστρωση μήκους 160 μ. & τεχνικό σωληνωτό.

5. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΙΧΙΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ ΙΩΑΝΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Το τοίχιο του κτήματος πλησίον του ρέματος Κομζιά καταστράφηκε κατά την διαπλάτυνση του δρόμου προς Προφήτη Ηλία.

6. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΑΠΟ ΡΕΜΑ ΦΑΚΙΤΣΑ ΕΩΣ ΚΑΠΡΟΥΤΣΕΪΚΑ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: Διαπλάτυνση του υπάρχοντος χωματόδρομου, διάστρωση με 3Α μήκους 730 μ και τα απαραίτητα μικτοτεχνικά.

7. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΑΠΟ ΓΕΦΥΡΑ ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΕΩΣ ΟΙΚΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΠΡΟΥΤΣΟΥ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: Διαπλάτυνση του υπάρχοντος χωματόδρομου, διάστρωση με 3Α μήκους 560

μ και τα απαραίτητα μικτοτεχνικά.

8. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ (ΣΩΛΗΝΩΤΟΥ) ΣΤΗΝ ΑΧΙΒΑΔΑ ΣΤΗ ΘΕΣΗ «ΚΟΤΡΟΝΙΑ» ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΦΤΕΡΗ - ΛΑΓΚΑΔΙΑ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: 7 μέτρα τσιμεντοσωλήνα Φ1000 και ο απαραίτητος πτερυγότοιχος.

9. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΤΗΘΑΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΚΟΜΖΙΑ - ΠΑΝΟΥ

ΟΙΚΙΣΜΟΣ «ΦΤΕΡΗ»

Τα έργα αναγράφονται με σειρά προτεραιότητας κατασκευής.

1. ΑΝΟΡΥΞΗ ΥΔΡΕΥΤΙΚΗΣ ΓΕΩΤΡΗΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΑΡΑΠΗ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: Αρχική ανόρυξη γεώτρησης για εύρεση νερού, σωλήνωση και δοκιμαστική άντληση και στη συνέχεια κατασκευή αντλιοστασίου και δικτύου για σύνδεση με το υπάρχον δίκτυο που μεταφέρει το νερό στη δεξαμενή Φτέρης.

2. ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ «ΙΤΙΑ» ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΦΤΕΡΗΣ – ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΥ

Αναβλύζει νερό στη μέση του δρόμου επί πενταετία.

3. ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟ ΦΤΕΡΗΣ – ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΥ ΕΩΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΑΡΑΧΘΟΣ ΧΑΓΙΑΤΙ»

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: 320 μ αφαλτόστρωση.

4. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΛΑΤΩΜΑΤΟΣ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΗ «ΚΑΛΑΛΕΣ»

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: Φρεάτιο συλλογής ομβρίων υδάτων και 6 μέτρα πλαστική σωλήνα αποχέτευσης Φ300 (Πορτοκαλί)

5. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΤΗΘΑΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΘΕΟΧΑΡΗ

6. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΓΕΦΥΡΑ ΘΕΟΧΑΡΗ ΕΩΣ ΔΗΜΕΪΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΓΕΦΥΡΑ ΘΕΟΧΑΡΗ ΕΩΣ ΠΡΟΝΕΪΚΑ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: 480 + 560 = (1040) μέτρα βελτίω-

ση βατότητας.

7. ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΗ ΟΔΟΥ ΦΤΕΡΗΣ – ΛΑΓΚΑΔΙΑ ΑΠΟ ΟΡΙΑ ΠΑΥΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΩΣ ΧΑΝΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑ

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ: 115 μέτρα διαπλάτυνση (απαλ-λοτρίωση).

ΟΙΚΙΣΜΟΣ «ΝΑΖΑΙΟΙ»

Τα έργα αναγράφονται με σειρά προτεραιότητας κατασκευής.

1. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΩΛΗΝΩΤΟΥ ΣΤΟ ΡΕΜΑ ΑΛΕΚΟΥ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ : Φρεάτιο συλλογής και περίπου 10 μ. τσιμεντοσωλήνα Φ1000

2. ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΑΣΦΑΛΤΟ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΟΙΚΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΩΣ ΖΑΧΑΡΕΪΚΑ (κάτω δρόμος)

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: 500 μέτρα ανακατασκευή ασφαλτόστρωσης.

3. ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΑΣΦΑΛΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ – ΚΛΑΔΕΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΟΙΚΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΩΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΑΖΑΙΩΝ (πάνω δρόμος)

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: 560 μέτρα ανακατασκευή ασφαλτόστρωσης.

4. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΔΡΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΟΙΚΙΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ και ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΠΡΟΣ ΟΙΚΙΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΖΑΧΑΡΗ - ΓΙΩΤΗ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: Κατασκευή ενός τεχνικού, 340 μέτρα βελτίωση βατότητας (διάστρωση με 3Α) και 50 μ. διάνοιξη δρόμου.

5. ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΔΙΑΝΟΙΞΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΥ Νο 20 (ΜΗΛΙΑ ΝΑΖΑΙΟΙ)

6. ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΑΖΑΙΟΙ – ΓΕΦΥΡΑ ΤΖΑΡΗ ΜΕΣΩ ΡΟΥΠΑΚΙΑΣ.

7. ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ Ή ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΑΖΑΙΩΝ ΕΩΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: 360 μέτρα ασφαλτόστρωση ή βελτίωση βατότητας.

8. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ ΕΩΣ ΧΟΥΛΙΑΡΕΪΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΓ.ΤΡΙΑΔΑ ΕΩΣ ΘΕΟΔΩΡΕΪΚΑ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: 700 + 800 (1500) μέτρα βελτίωση βατότητας.

ΟΙΚΙΣΜΟΣ «ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ»

Τα έργα αναγράφονται με σειρά προτεραιότητας κατασκευής.

1. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΛΑΚΟΥΒΕΣ ΚΛΠ ΣΤΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΦΤΕΡΗ ΕΩΣ ΜΗΛΙΑ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: Κλείσιμο με άσφαλτο – ασφαλτόστρωση τμημάτων

2. ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΑΠΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΥ ΕΩΣ Ε.Ο. Νο 20 (ΜΗΛΙΑ – ΝΑΖΑΙΟΙ)

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ:Διάνοιξη – ασφαλτόστρωση 780 μ.

ΟΙΚΙΣΜΟΣ «ΚΡΥΟΝΕΡΙ»

Τα έργα αναγράφονται με σειρά προτεραιότητας κατασκευής.

1. ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΠΡΟΣ ΝΑΖΑΙΟΥΣ ΕΩΣ ΓΕΦΥΡΑ ΚΩΣΤΑΝΤΕΛΟΥ

Απαιτείται άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος διότι ο δρόμος είναι πολύ στενός, χωρίς ορατότητα και ο κίνδυνος ατυχημάτων είναι μεγάλος.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: 500 μέτρα διάνοιξης οδού - ασφαλτόστρωσης.

2. ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΓΕΦΥΡΑΣ ΚΩΣΤΑΝΤΕΛΟΥ ΜΕ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: Ασφαλτόστρωση της γέφυρας και των πλαινών τμημάτων ώστε να ομαλοποιηθεί η είσοδος και έξοδος από τη γέφυρα.

3. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΠΤΩΣΗΣ ΛΙΘΩΝ ΚΛΠ ΣΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ: Κατασκευή τοιχίου προστασίας στην άκρη του δρόμου – τοποθέτηση συστήματος προστασίας πρανών με συρματόπλεγμα.

25^η Αραχθινή φασολάδα

Επειδή οι εικόνες μιλάνε πάντα καλύτερα ας αφήσουμε τον φακό της Αγγελικής Πάτρα και του Βασίλη Πουλαρίκα να μας πάνε πίσω σε κάποιες όμορφες στιγμές από την εκδήλωσή μας. Δεν μένει παρά να δώσουμε ραντεβού με όλους σας στην επόμενη 26^η πια φασολάδα.

Το χιόνι ενθουσίασε τους μικρούς φίλους της φασολάδας

Τα πιτσιρίκια ανακοινώνουν τους 5 τυχερούς που κέρδισαν τα βιβλία

Η ορχήστρα ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για όλους μας

Τουλάχιστον 220 άτομα τιμήσανε την 25^η φασολάδα

Η φασολάδα και το κρασί σαρώσανε !

Γεια σου Λεφτέρη Καλιακάτσο με τα ωραία σου

Φίλοι αναγνώστες, μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

1	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ	20.00 €
2	ΤΡΙΑΝΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10.00 €
3	ΤΡΙΑΝΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20.00 €
4	ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΕΛΕΝΗ	20.00 €
5	ΤΡΙΑΝΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	10.00 €
6	ΣΑΟΥΝΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10.00 €
7	ΧΑΡΙΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	10.00 €
8	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΛΕΞ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20.00 €
9	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	20.00 €
10	ΚΟΝΤΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	50.00 €
11	ΤΡΙΑΝΤΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	20.00 €
12	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΝΙΚ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50.00 €
13	ΑΡΑΠΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50.00 €
14	ΤΣΙΑΠΛΑΝΤΟΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	25.00 €
15	ΠΟΤΣΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ	20.00 €
16	ΑΡΑΠΗ ΕΛΕΝΗ	10.00 €
17	ΜΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	10.00 €
18	ΜΑΝΟΥ ΚΩΝ.ΒΑΣΩ	10.00 €
19	ΛΕΓΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5.00 €
20	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔ.ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20.00 €
21	ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΘΕΟΦ.& ΑΝΝΑ	20.00 €
22	ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	20.00 €
23	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΓΕΩΡΓ.ΧΡΥΣΟΥΛΑ	20.00 €
24	ΜΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30.00 €
25	ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΠΕΤΡΟΣ	20.00 €
26	ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20.00 €
27	ΒΟΒΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20.00 €
28	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	100.00 €
29	ΜΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ & ΝΤΙΝΑ	20.00 €
30	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΒΑΣ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ	30.00 €
31	ΤΑΤΣΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ & ΒΛΕΣΣΑΡΙΑ	20.00 €
32	ΖΑΝΙΚΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	12.00 €
33	ΓΙΩΤΗ ΕΥΤΥΧΙΑ	20.00 €
34	ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΣΠ.ΙΩΑΝΝΗΣ	20.00 €
35	ΠΑΤΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	50.00 €
36	ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	20.00 €
37	ΝΤΑΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20.00 €
38	ΝΤΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	30.00 €
39	ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	30.00 €
40	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	20.00 €
41	ΣΙΑΦΑΡΙΚΑ ΟΥΡΑΝΙΑ	20.00 €
42	ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ	10.00 €
43	ΔΟΣΟΥΛΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	20.00 €
44	ΜΟΥΤΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	10.00 €
45	ΠΟΥΛΑΡΙΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20.00 €
46	ΜΗΛΙΩΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20.00 €
47	ΜΗΛΙΩΝΗ ΕΛΕΝΗ	10.00 €
48	ΒΕΤΟΥΛΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	20.00 €
49	ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ ΝΙΚΟΣ	10.00 €
50	ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	10.00 €
51	ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	30.00 €
52	ΠΑΠΑΤΖΑΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20.00 €
53	ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	20.00 €
54	ΤΖΟΥΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20.00 €
55	ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00 €
56	ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΛΕΝΗ	20.00 €
57	ΠΑΠΠΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20.00 €
58	ΠΑΠΠΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	20.00 €
59	ΠΑΠΠΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	10.00 €
60	ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30.00 €
61	ΣΦΗΚΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	50.00 €
62	ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00 €
63	ΤΑΤΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	20.00 €
64	ΓΑΛΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20.00 €
65	ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ	15.00 €
66	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	20.00 €
67	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00 €
68	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΝΙΚ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	20.00 €
ΣΥΝΟΛΟ		1 497.00 €
ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Φ. 172		1 000.00 €
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ		
1	ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	
	ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝ/ΝΟΥ	15.00 €
2	ΠΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	
	ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝ/ΝΟΥ	20.00 €
ΣΥΝΟΛΟ		35.00 €

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέ-
τουν τη συνδρομή τους, και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον
σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς:
5 0 7 7 - 0 3 4 5 3 0 - 1 3 1
IBAN: GR 85 0172 0770 0050 7703 4530 131

Όποιος συμπατριώτης επιθυμεί να δημοσιευθεί φωτογραφία, σχόλιο κ.λπ. σχετικά
με τα κοινωνικά, μπορεί να επικοινωνεί με τον αντιπρόεδρο του συλλόγου Δημήτρη Τατσί
(τηλ.: 6934743292,
e-mail: dim_tatsis@hotmail.com)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Την 17η Φεβρουαρίου 2011, στο νοσοκομείο της Κορίνθου, απεβίωσε σε ηλικία 69 ετών, ο Κων-
σταντίνος Γεωργ. Σκαλτσογιάννης, από την Ανεμορράχη Άρτας. Το γένος της μητρός του Ελένη
Αποστόλου Καλιακάτσου απ’ τα Ναζείκα Κεντρικού. Η εξόδειος ακολουθία εψάλλη την επομένη
στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο χωριό Άνω Διμηνιό Κορινθίας, στο χωριό όπου ζούσε ο
Κώστας με τη σύζυγό του Ιωάννα τα τελευταία χρόνια. Στην τελετή της νεκρώσιμης ακολουθίας πα-
ρέστησαν η σύζυγός του, η κόρη του Μαρία με το σύζυγό της Δημήτριο από την Καστοριά. Η Μα-
ρία είναι κόρη του εκλιπόντος που απέκτησε με την προηγούμενη σύζυγό του, την Κλεοπάτρα από
την Πέτρα Πρεβέζης, η οποία απεβίωσε όταν η Μαρία ήταν μικρή. Παρέστησαν τα αδέρφια του. Ο
αδελφός του Γρηγόρης λόγω ασθένειας απουσίαζε, παρέστη αντ’ αυτού η σύζυγός του Δήμητρα, η
αδελφή του Παρασκευή με το σύζυγό της Γεώργιο Αρ. Πάνου, η αδελφή του Αλεξάνδρα, σύζυγος
του αείμνηστου Χρήστου Τατσή, ο αδελφός του Βασίλειος, ο αδελφός του Χρήστος με τη σύζυγό
του Αθανασία, η αδελφή του Ευαγγελία, σύζυγος του αείμνηστου Κων/νου Τόλη, τα ανίψια του,
παιδιά των αδελφών του, ο Γιώργος Βασ. Σκαλτσογιάννης, η Ιωάννα Χρήστου Σκαλτσογιάννη με το
σύζυγό της Πατάπιο Δημητρίου, ο Λάμπρος Γ. Αρ. Πάνου με τη σύζυγό του Χλόη, ο Λεωνίδας του
αείμνηστου Χρήστου Τατσή.
Τα αδέρφια του κατά τον τελευταίο ασπασμό ευχήθηκαν στον αδελφό τους καλό ταξίδι και να μετα-
φέρει τους χαιρετισμούς τους στις ψυχές των γονέων τους. Στην κηδεία παρευρέθηκαν και πολλοί
συγγενείς της συζύγου του Ιωάννα και εκατέρωθεν χωριανοί και φίλοι που κατοικούν σε διάφορα
μέρη, όπως ο φίλος του Ηλίας Αμπλιανίτης από τη Βοιωτία και πολλοί κάτοικοι του Άνω Διμηνιού.
Ο Κώστας υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Αδελφότητας Ανεμορραχιωτών Άρτας «Ο Άγιος Νικόλαος» με
έδρα την Αθήνα. Στην κηδεία του την Αδελφότητα εκπροσώπησε ο πρόεδρος Νικόλαος Χ. Καρά-
μπαλης, εκτός από χωριανός και φίλος, συνοδευόμενος από τη σύζυγό του Ελένη.
Όλοι μαζί, μετά τον τελευταίο ασπασμό, συνόδεψαν τη σορό του εκλιπόντος Κώστα στο νεκροτα-
φείο του χωριού όπου και ενταφιάστηκε. Ο Κώστας ήταν πολύ καλό και αγαπητός με τους χωρια-
νούς του Άνω Διμηνιού. Ζούσε αρμονικά με τη σύζυγό του Ιωάννα, ήταν και οι δύο φιλότιμοι και
φιλόξενοι. Χαιρόντουσαν όταν περνούσαν συγγενείς και φίλοι από το σπίτι τους, όπου έπρεπε να
γευτούν σπιτικούς μεζέδες, εκλεκτό ούζο ή βαρελίσιο κρασί.
Εύχομαι στη σύζυγό του, την κόρη του, τα αδέρφια του και στους λοιπούς στενούς συγγενείς του
τα θερμά μου συλλυπητήρια, να έχουν υγεία, να ζήσουν, να τον θυμούνται. Αγαπητέ φίλε Κώστα,
ώρα σου καλή. Το κορινθιακό χώμα που σε σκεπάζει να είναι ελαφρύ. Αιωνία σου η μνήμη.

Ο φίλος και χωριανός σου
Χρήστος Φούκας

Υ. Γ. Την 17η Φεβρουαρίου 2011, ημέρα που κατέληξε ο Κώστας, ειπώθηκε από το οικογενειακό του
περιβάλλον, αντί κατάθεσης στεφάνων στη μνήμη του, όποιος θέλει να προσφέρει όποια οικονο-
μική ενίσχυση στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Άνω Διμηνιού και στον Ιερό Ναό Αγίου Νικο-
λάου Ανεμορράχης και σε άλλους φορείς όπως το Χαμόγελο του Παιδιού κ.λπ.
Τα ανίψια του Λεωνίδα Χρ. Τάτσης και Λάμπρος Γ. Αρ. Πάνου, προσέφεραν στη μνήμη του
μπάρμπα τους Κώστα από 20 ευρώ, έκαστος, στην εφημερίδα «Ο Άραχθος». Και εγώ προσωπι-
κά για τον αυτό σκοπό προσφέρω 15 ευρώ, στη μνήμη του αείμνηστου Κώστα, επίσης στην
εφημερίδα «Ο Άραχθος» που δημοσιεύει τα γεγονότα της περιοχής μας, καλά και αναπόφευκτα
δυσάρεστα

Με κάθε σεβασμό Χρήστος Φούκας
Εκλεγμένο μέλος στις Δημόσιες Σχέσεις και τα κοινωνικά της Αδελφότητας κ.λπ.

• Την 13η Μαρτίου 2011, απεβίωσε αιφνιδιώς στο σπίτι της στην Άρτα, σε ηλικία 83 ετών, η Σοφία
σύζυγος Κωνσταντίνου Κώστα Παππά.
Η Σοφία ήταν το γένος Γεωργίου Τράμπα από την Ανεμορράχη Άρτας. Η νεκρώσιμος ακολουθία τε-
λέστηκε την επομένη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Άρτας. Μετά το πέρας του τελευταίου ασπα-
σμού ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο Ανεμορράχης, το χωριό όπου είχε γεννηθεί και ζούσε τα τε-
λευταία χρόνια.
Εύχομαι στο σύζυγό της Κώστα, στο γιο της Γιώργο, τα αδέρφια της και τους στενούς συγγενείς της,
θερμά συλλυπητήρια, να ζήσουν, να τη θυμούνται.

Με κάθε σεβασμό
ο χωριανός Χρήστος Λαζ. Φούκας

• Στις 6 Ιανουαρίου 2011 απεβίωσε η Αργυρούλα Αρκουμάνη-Σιαφαρίκα σε ηλικία 78 ετών. Κηδεύ-
τηκε την επομένη στο νεκροταφείο Πηγών Άρτας.
• Στις 16 Μάρτη 2011 απεβίωσε ο Θεοφάνης Μικαλόπουλος σε ηλικία 78 ετών. Κηδεύτηκε την επο-
μένη στο νεκροταφείο Σουμέση Άρτας.
• Στις 3 Φλεβάρη 2011 απεβίωσε ο Θωμάς Καράμπαλης, γαμπρός του Αριστοτέλη Γιώτη, σε ηλικία
45 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Άρτας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 6 Φλεβάρη 2011 στον Ιερό Ναό Νεκροταφείου Ζωγράφου τελέσθηκε το 40ήμερο μνημόσυνο
του Γιάννη Οδυσσέα Μπαλαούρα.
• Στις 26 Μάρτη 2011 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στη Φτέρη Κεντρικού, τελέσθηκε ετήσιο
μνημόσυνο του Σωκράτη Αράπη.

Πενθώ τους χρόνους που έρχονται.

Που η απουσία θα με συμπιέζει πάνω στην απώλεια.
Που τα δέντρα μου θα μεγαλώνουν με λειψές ρίζες.
Που με τόση βία μπήκε η πουτάνα η ζωή μες τη ζωή μου.

Δεν ξέρω ποιος άντρας θα γινόσουν τελικά.
Αλλά θα μου λείψεις.

Καλή αντάμωση ξάδερφε.

25/3/2011

Σημείωση της σύνταξης: Ένας χρόνος και κάτι μέρες πέρασαν, χωρίς τον Άγγελο. Οι φίλοι του και οι
συγγενείς του, συγκεντρωθήκαμε αυτές τις μέρες και κουβεντιάσαμε. Όχι δεν τον θυμηθήκαμε, επειδή
ποτέ δεν τον ξεχάσαμε. Ένας από αυτούς, μας έστειλε και το παραπάνω ποίημα. Επέμενε να μπει όπως εί-
ναι, χωρίς άλλο στίγμα.
Κ.Σ.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Από τον πρώην πρόεδρο του χωριού μας πήραμε και δημοσιεύουμε μια παρέμβασή του, με αφορμή –όπως λέει ο ίδιος-, προηγούμενο δημοσίευμα της εφημερίδας μας.

Δεν ήταν στις προθέσεις μου να μιλήσω δημόσια για τη θητεία μου ως πρόεδρος του χωριού μας. Με κέντρισε όμως ένα δημοσίευμα, στο προηγούμενο τεύχος του Αράχθου, με τίτλο «Από τον Καποδίστρια στον Καλλικράτη» και θέλω να το σχολιάσω. Καταρχήν με στενοχώρησε, όχι επειδή άσκησε κριτική σε μένα, αλλά για τη μιζέρια που απέννεε για το χωριό μας. Διαβάζοντάς το, κάποιος που δε γνωρίζει το χωριό μας, θα νομίζει πως είναι ένας τόπος, όπου δεν μπορεί κανείς να περάσει από τα κοτρόνια και τις λακούβες. Και πως το νερό που πίνουμε, είναι, «σκέτη βρώμα και δυσωδία». Ασφαλώς και υπάρχει αντίλογος σε όσα γράφτηκαν, αλλά δε θα επεκταθώ σε λεπτομέρειες. Ούτε και πρόκειται να μπω σε διάλογο μέσω της εφημερίδας. Οι κοινοί θνητοί μιλάνε διά ζώσης. Όποιος θέλει να μάθει την άποψή μου, είμαι στη διάθεσή του, για να συζητήσω μαζί του κάθε λεπτομέρεια. Κάποια όμως απλά πράγματα, της κοινής λογικής, θέλω να πω. Γιατί άραγε τόσο ισοπέδωση και υπερβολή;

Φαντάζεται άραγε κανείς, πως είναι εύκολο, στους δρόμους του χωριού μας να μη συναντήσει ποτέ ούτε πέτρα ούτε λακούβα; Σε άλλα μέρη, (π.χ. στις συνοικίες της Αθήνας), όπου και το μέρος είναι πιο εύκολο και τα μέσα είναι απείρως περισσότερα, δε συναντάει άραγε κανείς τέτοια προβλήματα; Όλοι ξέρουμε πως στο χωριό μας η φύση είναι όμορφη, αλλά συχνά δημιουργεί προβλήματα, ιδιαίτερα τους φθινοπωρινούς και χειμερινούς μήνες. Ο αγώνας για όσα φαίνονται αυτονόητα, είναι μια συνεχής και επίπονη προσπάθεια. Στο στεφάνι του Κρουονερίου, για παράδειγμα, αλλά και αλλού, κάποιους μήνες, πέφτουν πέτρες σχεδόν κάθε μέρα. Αυτές κάποιος τις καθαρίζει, για να μπορεί να μένει ανοικτός ο δρόμος. Μη φαντάζεστε ότι βρίσκονται πάντα εύκολα τα χρήματα ή το μηχανήμα του δήμου για να τις καθαρίσουν. Σκεφτείτε πως κάτι αντίστοιχο μπορεί να συμβαίνει ταυτόχρονα σε πολλές περιοχές του Δήμου. Είναι κάποιες φορές, που, χωριανοί μας με μηχανήματα, καθάρισαν τα σημεία αυτά, χωρίς καμιά πληρωμή. Δεν είναι λοιπόν απίθανο, περνώντας κάποιος με το αυτοκίνητο του, να βρει καμιά πέτρα στο στεφάνι, η οποία μπορεί και να έπεσε, πριν από πέντε λεπτά. Προς τι λοιπόν η

υπερβολή; Νομίζω, ότι αυτή η ισοπέδωση είναι έλλειψη σεβασμού στις προσπάθειες που καταβάλλονται, για να διατηρείται το χωριό μας επισκέψιμο όλο το χρόνο. Για να είμαι όμως δίκαιος και ειλικρινής, οφείλω να πω το εξής: Βεβαίως και υπάρχουν προβλήματα στο χωριό μας, όσον αφορά στους δρόμους. Τα χρήματα που ξοδεύτηκαν από το ελληνικό κράτος όλα τα προηγούμενα χρόνια, δεν έφτασαν για να ικανοποιηθούν όλες οι ανάγκες μας. Αλλά όμως, υπάρχουν στο χωριό μας και κάποιοι που είναι **προνομιούχοι**. Έχουν ασφαλτο για να πάνε ως το σπίτι τους, το οποίο δεν είναι δα και στο κέντρο του οικισμού. Και υπάρχουν και οι **αδικημένοι**. Αυτοί που δεν φτάνει ως την αυλή τους αυτοκίνητο, ή φτάνει με δυσκολία. Οι αδικημένοι έχουν κάθε δικίο να διαμαρτύρονται. Και φυσικά να προηγούνται. Θέλω επιπλέον να πω, ότι σε προσωπικό επίπεδο, αποδέχομαι κάθε κριτική, δίκαιη ή άδικη, που μου ασκείται. Είτε αφορά ολιγωρία μου είτε ανεπάρκειά μου, ή ακόμα τις «...λάμπες που δεν άλλαζα», ή «...τις λακούβες που δεν έκλεινα»... Θυμώνω όμως, όταν διακρίνω ειρωνεία και αλαζονεία απέναντι σε κάποια οράματα, που πίστευα και εξακολουθώ να πιστεύω για το χωριό μας. (Ναι, πράγματι δεν ανακαινίστηκαν οι βρύσες στις ΛΙΦΑΤΣΕΣ, στον ΓΚΟΖΙΑΚΑ και στο ΣΕΛΙΟ. Ολιγώρησα, επειδή το φοβήθηκα το θέμα. Εδώ τα σχολεία στο Βαθύκαμπο και στη Φτέ-

ρη παραχώρησα σε συλλόγους και πήγαν να με «φάνε» με την γκρίνια...). Άλλο όμως η κριτική για όσα δεν έκανα κι άλλο η «αφ' υψηλού» ειρωνεία. Τέλος, είναι μια ευκαιρία για μένα να κλείσω τούτη την παρέμβασή μου, με μια γενικότερη δήλωση, η οποία αφορά την ενασχόλησή μου με τα κοινά του χωριού μας: Πριν από τέσσερα χρόνια έβαλα υποψηφιότητα και οι χωριανοί με τίμησαν με τη θέση του προέδρου. Προσωπικοί λόγοι και αντοχές δε μου επέτρεψαν να κατέβω ξανά για υποψήφιος στις πρόσφατες εκλογές. Παραμένω βέβαια ενεργός πολίτης. Είχα ένα συγκεκριμένο όραμα και σχέδιο για το χωριό μας. Κάποια από όσα ονειρευόμουνά έγιναν, αλλά υπάρχουν τα περισσότερα που δεν έγιναν. Πιστεύω πως αξίζει τον κόπο να συνεχιστεί η προσπάθεια. Έστω κι αν είναι πολύ πιο δύσκολο, απ' όσο αρχικά φανταζόμουν, το ν' αλλάξουν κάποια πράγματα και αντιλήψεις στο χωριό μας. Η ενασχόλησή μου με τα κοινά τα προηγούμενα χρόνια έγινε από διάθεση. Δεν ασχολήθηκα για να αποκτήσω «γνωριμές» και να τις αξιοποιήσω εν συνεχεία στη δουλειά μου, ούτε είχα στο μυαλό μου να διορίσω κάπου κάποιο από τα παιδιά μου. Επίσης αυτά τα χρόνια πήγαινα με χωματόδρομο ως το σπίτι μου. Και μετά τη θητεία μου, τον ίδιο χωματόδρομο και ρέματα συναντάω, πηγαίνοντας στο σπίτι μου.

Κώστας Βασιλείου

ΧΥΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΡΕΙΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΥΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Ο δήμαρχος Βορείων Τζουμέρκων, Γιάννης Σεντελής, μαζί με φορείς και κατοίκους της περιοχής, προχώρησε σε συμβολικό αποκλεισμό, για μία ώρα, του δρόμου που οδηγεί προς το ΧΥΤΑ Ελληνικού στις 31-3-2011. Ο αποκλεισμός του δρόμου ξεκίνησε λίγο πριν τις 12 το μεσημέρι και με την παρουσία των αστυνομικών δυνάμεων να είναι διακριτική. Ολοκληρώθηκε περίπου μία ώρα αργότερα χωρίς να συμβεί το παραμικρό. Αιτία είναι η διαφωνία τους με την επερχόμενη δοκιμαστική λειτουργία του ΧΥΤΑ, καθώς επίσης και με το γεγονός ότι, όπως υποστηρίζουν, δεν έχουν ξεκαθαρίσει ακόμα οι πολιτικές αρχές του τόπου αν ο ΧΥΤΑ μετατραπεί σε ΧΥΤΥ, όπως προτείνεται για άλλους ΧΥΤΑ της Ηπείρου.

Οι κάτοικοι της περιοχής έχουν μεν λάβει προφορικές εγγυήσεις πως η λειτουργία του ΧΥΤΑ δε θα ξεπεράσει τα τρία χρόνια και ότι μετά δεν πρόκειται να μετατραπεί σε ΧΥΤΥ. Όμως οι προφορικές εγγυήσεις δεν φτάνουν, υποστηρίζει ο **Γ. Σεντελής**, θέτοντας θέμα αναξιοπιστίας των πολιτικών αρχών του τόπου..

Λίγο πριν την κινητοποίηση, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Θ. Παπαγιάννη, δόθηκε Συνέντευξη Τύπου, όπου την Ομοσπονδία των Τζουμερκιωτών εκπροσώπησε ο Αντιπρόεδρος κ.**Αντώνης Κοντός**.

Ο Δήμαρχος κος **Γιάννης Σεντελής** χαρακτήρισε **αναξιόπιστη τη συμπεριφορά των αρχών στο θέμα του ΧΥΤΑ**, λέγοντας συγκεκριμένα ότι ο Περιφερειάρχης και οι αντιπεριφερειάρχες με δηλώσεις τους τίθενται υπέρ της λειτουργίας του ΧΥΤΑ Ελληνικού ως ΧΥΤΥ, ενώ η απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου είναι αρνητική. Το ίδιο ισχύει, όπως είπε ο κ. Σεντελής και για τη δημοτική αρχή Ιωαννίνων, προσθέτοντας ότι όλα αυτά δείχνουν ότι κινούμαστε σε αναξίπιστο πλαίσιο. «**Όλα αυτά δείχνουν ότι κυριαρχεί το, άλλα λέμε, άλλα κάνουμε και άλλα έχουμε στο πί-**

σω μέρος του μυαλού μας», είπε χαρακτηριστικά ο δήμαρχος .

Πρόταση του κ. Σεντελέ είναι να μη δοθεί άδεια για την έναρξη της δοκιμαστικής λειτουργίας, μέχρι να βγει η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία εκδικάζεται στις 15 Απριλίου. Το σκεπτικό του δημάρχου είναι, ότι η καθυστέρηση που ζητείται είναι πολύ μικρή. Δε χρειάζεται να δοθεί άδεια για δοκιμαστική λειτουργία και να γίνουν βιαστικές κινήσεις, οι οποίες θα αποδειχτούν λανθασμένες, σε περίπτωση που η απόφαση του δικαστηρίου είναι θετική για τους κατοίκους που έχουν προσφύγει. Υπενθυμίζουμε, ότι οι θέσεις των κατοίκων του Ελληνικού, αλλά και της δημοτικής αρχής των Β. Τζουμέρκων, παραμένουν αμετακίνητες **κατά της οποιασδήποτε λειτουργίας του ΧΥΤΑ..** Στη συνέχεια ο Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών **Αντώνης Κοντός** δήλωσε, ανάμεσα στα άλλα:

«Η δεκαετία που διανύουμε θα πρέπει να είναι η δεκαετία των Τζουμέρκων. Η μόνη μας ελπίδα, για να γίνει αυτή η βιώσιμη ανάπτυξη και να δούμε τα χωριά μας να ξαναζωντανεύουν, είναι το πανέμορφο φυσικό περιβάλλον. Εκτός της ομορφιάς των βουνών, μην ξεχνάμε ότι ο Άραχθος ποταμός είναι ένα από τα ομορφότερα ποτάμια της Ευρώπης! Όλες οι μικρές επενδύσεις που άρχισαν σιγά – σιγά να γίνονται στην περιοχή έχουν σημείο αναφοράς τον Άραχθο. Ενδεικτικά θα αναφέρω πως το περασμένο καλοκαίρι έκαναν Rafting στον Άραχθο περισσότερα από 10.000 άτομα, παρόλο που οι υποδομές είναι τριτοκοσμικές, θα έλεγα.

Είναι γνωστό σε όλους, πως οι φορείς της περιοχής, κάναμε μεγάλους αγώνες για να αποτρέψουμε το φράγμα του Αγίου Νικολάου. Σώσαμε, είπε στη συνέχεια, ο κ. **Αντώνης Κοντός**, το πανέμορφο ποτάμι για να το διατηρήσουμε καθαρό και να το αξιοποιήσουμε. Φαίνεται όμως πως, δυστυχώς για τον Άραχθο και την πανέμορφη περιοχή των Τζουμέρκων, τα προβλήματα δεν έχουν τελειωμό. Κατασκεύασαν έναν Χ.Υ.Τ.Α δίπλα στο εθνικό πάρκο των Τζουμέρκων, σε μια κατωλισθίσιμη περιοχή, δίπλα στο μεγάλο ρέμα. Αν τυχόν γίνει κανένα ατύχημα το ποτάμι θα γεμίσει με σκουπίδια. Το ίδιο και η λίμνη του Πουρναρίου, όπου εκβάλλει ο Άραχθος. Να αναφέρω εδώ, πως ο Δήμος Αρταίων θέλει να υδροδοτηθεί από το νερό της λίμνης...

Ο Χ.Υ.Τ.Α. δεν τηρεί τις προδιαγραφές ασφαλείας και αν λειτουργήσει θα είναι παράνομος. Μέχρι και πλαστά έγγραφα χρησιμοποιήθηκαν. Το μεγάλο ρέμα μετατοπίστηκε σε απόσταση 1.300 μέτρων για να παρουσιάζεται στη μελέτη ότι πληροί τους όρους ασφαλείας. Αυτό μου θυμίζει μια παλαιότερη μελέτη της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

Α.Ε. που για να κατασκευάσει το φράγμα του Αγ. Νικολάου, όπου μετατόπιζε τη Γέφυρα της Πλάκας -πάλι με πλαστά έγγραφα- κατά 1.000 μέτρα βορειότερα. Η Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών, είπε τελειώνοντας ο κ. Κοντός, μαζί με όλους τους άλλους φορείς της περιοχής, θα αγωνιστούμε για να προστατεύσουμε ξανά τον Άραχθο και το πανέμορφο φυσικό περιβάλλον των Τζουμέρκων, διότι όπως προανέφερα είναι ο μόνος μοχλός για την ανάπτυξη της περιοχής μας. »

Από την πλευρά του ο πρόεδρος του Συλλόγου Προστασίας Άραχθου, **Απόστολος Τζίμας** αναφέρθηκε στους κινδύνους που εμπεριέχει η λειτουργία του ΧΥΤΑ για τον Άραχθο, ενώ και ο **Δημήτρης Τάσης**, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Κατσάνων τόνισε, ότι βρίσκεται στο πλευρό της δημοτικής αρχής και των κατοίκων της περιοχής. Η **Αιμιλία Νικολού** εκ μέρους της επιτροπής κατοίκων κατά του ΧΥΤΑ χαρακτήρισε ψεύτικες τις υποσχέσεις των πολιτικών ενώ και ο Άδωνης Γκρέτσας πρώην μέλος της επιτροπής κατά του ΧΥΤΑ και νυν αναπληρωματικό μέλος της επιτροπής παρακολούθησης, τόνισε ότι ο λαός πρέπει να είναι αυτός που θα κρίνει, γιατί η επιτροπή αυτή, ενώ ξεκίνησε να χωροθετήσει εργοστάσιο και ΧΥΤΥ μαζί, κατάληξε να συζητά μόνο για χωροθέτηση **εργοστασίου**.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

από και προς Τζουμέρκα

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΟΡΔΟΥ 33 ΣΕΠΟΛΙΑ
Τηλ: 6932 608108
Κιν: 210 5136440

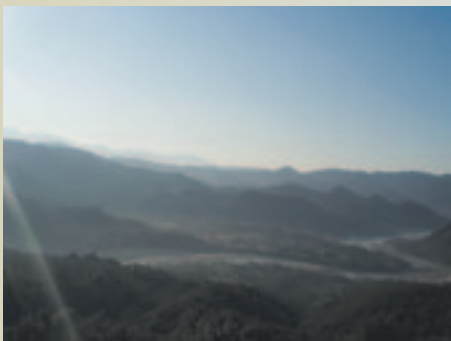

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

✉ - Δεν μπορεί! Εσύ κάτι θα προβλέπεις Μήτσιο, κι αγοράζεις χωράφι στα Πολίτσιανα. Λες να γυρίσει ο καιρός και να 'χουμε πάλι καμιά πείνα; Τουλάχιστον, εσύ, θα έχεις εξασφαλισμένο το καλαμπόκι της χρονιάς... Δε σε βλέπω όμως ούτε εσένα ούτε εμένα ν' αντέχουμε να πιάσουμε το τσαπί...
- Κορόιδευε, εσύ δάσκαλε, αλλά άμα σε ζόριζε για τα καλά η πείνα στην Αθήνα, πρώτος θα διάβαινες για σκάψιμο...
- Δε σε κοροϊδεύω... Προσπαθώ να καταλάβω πώς σκέφτεσαι...

Η «πλάκα» αυτή, στο ανάλαφρο του καλοκαιριού, γινόταν πριν από δυο χρόνια. Αφορμή, το χωράφι που αγόρασε συγχωριανός μας στο Βαθύκαμπο. Κανένας μας όμως τότε, ούτε καν ο Μήτσιο, ο «Νέστορας» της παρέας, δε φανταζόταν, ότι σε δυο χρόνια, η οικονομική κρίση θα έκανε τα παραπάνω λόγια, να μην προσφέρονται για αστεία.

Τα «πολιτικά» πάντα τα κουβεντιάζουμε στην παρέα μας. (Άλλωστε, όλοι μας έχουμε παρελθόν με ενεργή πολιτική δραστηριότητα). Και τότε μιλούσαμε για την επερχόμενη παγκόσμια οικονομική κρίση. Το κάναμε όμως θεωρητικά, λες και θα αφορούσε το χρηματιστήριο, τις τράπεζες, άντε τους δείκτες της οικονομίας, κι όχι την ίδια, την καθημερινή μας ζωή. Στο βάθος του μυαλού μας υπήρχε η ψυχολογία «της Ελλάδας που αναπτύσσεται» κι ό,τι κι αν γίνει, στο τέλος -κουτσά στραβά- θα τα βολέψει.

Ακούω τώρα κάποιους που λένε «...εγώ σας τα 'λεγα!». Σε όποιον το ισχυρίζεται αυτό, τον ρωτάω κάτι πολύ απλό. «Για πες μου, εσύ ξέρεις συγκεκριμένα ως πού, πώς και ως πότε θα πάει αυτή η κατάσταση; Αν μάντευες την κρίση, αυτό που σε ρωτάω τώρα θα σου είναι πολύ πιο εύκολο!» (Εγώ πάντως δεν ξέ-

ρω την απάντηση). Τέλος πάντων δεν είναι στις προθέσεις μου, να μιλήσω γενικά για την κρίση. Για το χωριό ξεκίνησα να γράφω. Μένω σταθερός στην άποψη πως, όταν παίρνεις στα χέρια σου μια εφημερίδα σαν τον «Αραχθο», περιμένεις να βρεις να γράφει κάτι για το χωριό σου. Όλα τα άλλα δεν ενδιαφέρουν κανέναν. Τα βρίσκει οπουδήποτε αλλού. Μιλούσαμε τα τελευταία χρόνια για ένα όραμα. Πιστεύαμε, ότι είναι δυνατή και εφικτή η επιστροφή κάποιων ανθρώπων από τις πόλεις, για να ζήσουν μόνιμα στο χωριό μας. Από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές αυτής της ιδέας, ήταν ο πρώην πρόεδρος, ο Κώστας Βασιλείου.

Η ιδέα αυτή ανέπτυξε μια δυναμική. Βρέθηκαν και μερικοί τολμηροί κι έκαναν το επιπλέον βήμα. Το ξενοδοχείο στη Φτέρη, είναι το κορυφαίο παράδειγμα υλοποίησης αυτού του οράματος.

Είχα υπόψη μου αξιολογότετους νέους, που «ψάχνονταν» για ν' αφήσουν καλές δουλειές που έχουν στην Αθήνα και να γυρίσουν να ζήσουν μόνιμα στο χωριό μας. (Δεν ήταν φυσικά πολλοί, αλλά και 3-4 δεν είναι λίγοι για ένα τέτοιο εγχείρημα). Και δε θα το έκαναν από επαγγελματικό ή ψυχολογικό αδιέξοδο, αλλά από επιλογή ενός διαφορετικού τρόπου ζωής.

Είμαι σίγουρος, ότι κάποιοι από αυτούς δε θα 'μεναν μόνο στα λόγια. Τώρα, με την οικονομική κρίση, οι σκέψεις αυτές «πάγωσαν». (Ελπίζω προσωρινά). Σε συνθήκες κρίσης, υπάρχει αβεβαιότη-

τα. Οι άνθρωποι δεν παρατάνε εύκολα τις δουλειές που έχουν, για να ξεκινήσουν κάτι νέο από την αρχή.

Κι όμως τώρα, είναι περισσότερο πιθανό από πριν να επιστρέψουν κάποιοι άνθρωποι στο χωριό μας. (Δε μιλώ για συνταξιούχους). Ακούω ότι υπάρχουν κάποιοι, που αρχίζουν και σκέφτονται το χωριό ως λύση, στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που περνάμε.

Άλλα άτομα μιλούσαν παλιότερα για επιστροφή στο χωριό, άλλοι είναι αυτοί που μιλάνε σήμερα. Κυρίως όμως, είναι άλλη η αιτία. Τότε, κίνητρο ήταν η επιθυμία για αλλαγή του τρόπου ζωής. Τώρα βαραίνει η ανάγκη για επιβίωση. Τότε ενθουσιαζόμουν, όταν άκουγα σκέψεις επιστροφής. Τώρα, μελαγχολώ και νιώθω αμήχανα.

Είναι τελείως άλλο πράγμα να θέλεις να γυρίσεις πίσω στο χωριό επειδή το προτιμάς κι εντελώς διαφορετικό να σε αναγκάζουν οι συνθήκες να το κάνεις. Το πρώτο εμπεριέχει τον ενθουσιασμό της αλλαγής, το κουράγιο της δημι-

ουργίας, τον φρέσκο αέρα που θα εισβάλλει στην κοινωνία του χωριού. Το δεύτερο κουβαλάει την απογοήτευση της πόλης, την αγωνία της επιβίωσης, το καταθλιπτικό που θα προστεθεί στο μίζερο της καθημερινότητας.

Να το πω πιο απλά: Όταν μιλάγαμε για επιστροφή στο χωριό, είχαμε στο νου μας ανθρώπους γεμάτους δημιουργικότητα, διάθεση και με μια κουλτούρα αναζήτησης. Αυτοί, δε θα διεκδικούσαν να ζήσουν από τα «υπάρχοντα» της περιοχής. Κάτι νέο θα έβρισκαν να κάνουν, που θα πρόσθετε «συν» στο χωριό μας.

Στον αντίποδα φαντάζομαι κάποιον (π.χ. έναν οικοδόμο), ο οποίος δε βρίσκει δουλειά στην Αθήνα κι αναγκάζεται να γυρίσει πίσω στο χωριό. Με τι κουράγιο να κάνει κάτι νέο, «δημιουργικό», αυτός ο άνθρωπος; Το πιθανότε-

ρο είναι να προσπαθήσει να δουλέψει σ' αυτό που ήδη ξέρει. Από την υπάρχουσα «πίτα», θα κοιτάξει να πάρει κι αυτός ένα κομμάτι για να ζήσει. Αυτή όμως δεν είναι απεριόριστη...

Ανάμεσα στα δυο σενάρια, «το καλό», της επιθυμίας για επιστροφή και το «κακό», της αναγκαστικής επιστροφής, αναρωτιέμαι, μήπως υπάρχει κάτι το ενδιάμεσο. Μήπως δηλαδή υπάρχουν περισσότεροι νέοι που -έτσι κι αλλιώς- δυσκολεύονται να βρουν δουλειά στην πόλη- δουν το χωριό ως μια ευκαιρία, την οποία αξίζει να σκεφτούν. Μήπως τελικά μέσω της ανάγκης, ανακαλύψουμε την επιθυμία.

Μέχρι πριν από λίγο καιρό, μιλούσαμε για τον τουρισμό, μέσω της ανάπτυξης των Τζουμέρκων. Τώρα σκέφτομαι πιο πολύ τα χωράφια και τον κάμπο.

Ακούω πως νέοι, σε κάποια άλλα μέρη της Ελλάδας, ανακαλύπτουν ξανά τη γεωργία. Μήπως τελικά ο κάμπος στα Πολίτσιανα, δικαιούται ξανά μια ευκαιρία; (Δε λέω για καλαμπόκι και «σκάψιμο με το τσαπί»).

Δεν ξέρω αν θα δούμε να ξαναπρασινίζουν δημιουργικά τα χωράφια του χωριού μας. Δεν είναι εύκολο να συμβεί αυτό, αλλά πια, δε θα το 'λεγα και αδύνατο. Αναρωτιέμαι, μήπως τελικά επιβιβιωθεί το ρητό που λέει, πως «η ζωή κάνει κύκλους». Ή όπως λέμε στο χωριό μας: «ο λαγός ξαναγυρνάει στην τούφα του!»

Σημείωση: Αξίζει να διαβάσει κανείς τη στήλη Ματιές στο παρελθόν, στη δεύτερη σελίδα. Πολύ ωραίο είναι το άρθρο για το χωριό μας, του Θόδωρου Σφήκα, που είχε δημοσιευτεί το 1994.

Ανακαινίστηκε το καφενείο στους Ναζαίους

του Χρήστου Χουλιάρα

Τις Απόκριες επισκεφτήκαμε και εμείς το καφενείο των Ναζαίων.. Είχαμε ακούσει από όσους το είχαν επισκεφτεί Ναζιώτες και μη, πολύ καλά λόγια και πήγαμε να ελέγξουμε ιδίοις όμμασι.

Η εξωτερική του όψη εντυπωσιακή, καλαίσθητη και σε παραδοσιακό ύφος που αρμόζει στο χωριό μας. Μια αγωνία την είχαμε αν το εσωτερικό του μαγαζιού θα ήταν μια

φυσική συνέχεια ή θα επικρατούσαν μοντέρνα στοιχεία. Μπήκαμε μέσα και ανακουφιστήκαμε όταν είδαμε το υπέροχο πέτρινο τζάκι χτισμένο με την ντόπια πέτρα, τους πέτρινους τοίχους και εμφανή ξύλα στις κάσες αλλά και την στέγη. Πραγματικά, πολύ όμορφη δουλειά! Οι φωτογραφίες μιλούν μόνες τους.

Τη μέρα που πήγαμε, Σάββατο των Απόκρεων, το μαγαζί γέμισε με ανθρώπους του χωριού. Παρών και ο Δημήτρης Γεωργίου που ανέλαβε την ανακαίνιση του καφενείου και με τον οποίο προλάβαμε να τα πούμε λιγάκι. Το έργο αυτό ήταν όνειρο όλης της οικογένειας, του Θόδωρα Γεωργίου και των δύο υιών του Κώστα και Δημήτρη, ώστε να μην χαθεί αυτό το ιστορικό στέκι των Ναζαίων που μετράει δεκαετίες λειτουργίας, αλλά και να δίνει μια πνοή ζωής στο ερημωμένο σχετικά με το παρελθόν χωριό μας. Προλάβε κάποιες ανησυχίες μας ότι είναι λίγο «κρύος» ο χώρος, λέγοντάς μας ότι σιγά-σιγά θα επιμεληθούν και τις λεπτομέρειες όπως η διακόσμηση των τοίχων και η τοποθέτηση νηείων για μουσική.

Το μαγαζί έχει αναλάβει να δουλεύει ο Κώστας Νικολάου Κालιακάτσος. Επειδή εκείνη την μέρα είχε πολύ δουλειά δεν προλάβαμε να τα πούμε αλλά στην επόμενη ευκαιρία σας υποσχόμαστε μια συνέντευξη μαζί του. Συνήθως τον βοηθάει με το σερβίρισμα ο Γιώργο Λαμπράκης, ιδιαίτερα τις μέρες που υπάρχει πολύ δουλειά. Το μαγαζί βγαίνει δύσκολα με έναν άνθρωπο ειδικά όταν θέλεις να σερβίρεις και φαγητό. Για παράδειγμα εκείνη τη μέρα ο Κώστας είχε δύο βοηθούς στην κουζίνα (ψοσταριά και

Από αριστερά ο Γιώργο Λαμπράκης, ο Κώστας Κालιακάτσος και ο Δημήτρης Γεωργίου

μεζέδες) και το Γιώργο Λαμπράκη στο σέρβις!

Οι Ναζαίοι τα τελευταία χρόνια με ιδιωτικές πρωτοβουλίες όπως τα δύο καφενεία του (πέρυσι ανακαινίστηκε και το κάτω καφενείο της πλατείας της Πανάγιωσ Κालιακάτσου) αλλά και ομαδικές όπως η ανακαίνιση του σχολείου και η δημιουργία παιδικής χαράς από τον Σύλλογο Αγ. Νικολάου, απέκτησαν μια αρκετά ζωντανή και όμορφη πλατεία. Υπάρχουν αρκετά ακόμα να γίνουν όπως η ανάπλασή της με δέντρα, παγκάκια, η αναβάθμιση του νεκροταφείου, χώρος πάρκινγκ και άλλες ιδέες που κατά καιρούς έχουν ειπωθεί και θα γίνουν εν καιρώ αρκεί να συνεχιστούν αυτές οι όμορφες προσπάθειες όπως αυτή της οικ. Γεωργίου.